

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 48/10
24.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Z.K, zbog krivičnog dela neovlašćeno korišćenje tuđeg vozila iz člana 213. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 867/09 od 10.09.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Beogradu Kž. broj 3808/08 od 18.06.2009. godine, u sednici veća održanoj u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca, okrivljenog Z.K. i njegovog branioca, advokata D.G, dana 24.03.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 867/09 od 10.09.2009. godine UTVRĐUJE SE da je pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Beogradu Kž. broj 3808/08 od 18.06.2009. godine, povređen zakon - odredbe člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP-a i člana 391. stav 1. ZKP-a, u korist okrivljenog Z.K.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Trećeg opštinskog suda u Beogradu K. broj 1033/07 od 03.12.2007. godine, okrivljeni Z.K, oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćeno korišćenje tuđeg vozila iz člana 213. stav 1. Krivičnog zakonika i osuđen je na novčanu kaznu u iznosu od 70.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Kž. broj 3808/08 od 18.06.2009. godine uvažanjem žalbe branioca okrivljenog Z.K. i po službenoj dužnosti preinačena je prvostepena presuda tako što je okrivljeni K.Z. na osnovu člana 355. tačka 3. ZKP-a, oslobođen od optužbe da je izvršio krivično delo neovlašćeno korišćenje tuđeg vozila iz člana 213. stav 1. Krivičnog zakonika.

Protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Beogradu Kž. broj 3808/08 od 18.06.2009. godine, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. broj 867/09 od 10.09.2009. godine, zbog povrede odredbe člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP-a i člana 391. stav 1. ZKP-a, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti utvrdi da su drugostepenom presudom učinjene navedene povrede zakona.

Vrhovni kasacioni sud, postupajući u smislu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116/08 od 22.12.2008. godine), a na osnovu člana 422. stav 3. ZKP-a, u sednici veća, održanoj u odsustvu obavještenih Republičkog javnog tužioca, okrivljenog Z.K. i njegovog branioca, advokata D.G, razmotrio je spise predmeta, sa presudom protiv koje je zahtev podignut i po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je prvostepenom presudom okrivljeni Z.K. oglašen krivim da je izvršio krivično delo neovlašćeno korišćenje tuđeg vozila iz člana 213. stav 1. Krivičnog zakonika i osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 70.000,00 dinara, da je drugostepeni sud uvažanjem žalbe branioca okrivljenog i po službenoj dužnosti primenom člana 355. tačka 3. ZKP-a okrivljenog oslobodio od optužbe i u obrazloženju presude naveo da je utvrdio da je prvostepeni sud potpuno i pravilno utvrdio odlučne činjenice ali da je na osnovu toga povredio krivični zakon na štetu okrivljenog Z.K. kada ga je oglasio krivim, te je po službenoj dužnosti na osnovu člana 391. stav 1. ZKP-a, preinačio prvostepenu presudu tako što je okrivljenog oslobodio od optužbe, nalazeći da nije dokazano da je izvršio krivično delo koje mu se optužbom stavlja na teret.

Odredbom člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP-a propisano je da drugostepeni sud ispituje presudu u onom delu u kojem se pobija žalbom, ali mora uvek po službenoj dužnosti ispitati da li je na štetu okrivljenog povređen krivični zakon (član 369). Navod zahteva javnog tužioca da drugostepena presuda nema razloga o postojanju povrede odredaba člana 369. ZKP neosnovan je i neprihvatljiv, jer bi to predstavljalo povredu krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP zbog koje povrede zahtev nije podignut.

Javni tužilac ne dovodi u pitanje ovlašćenje drugostepenog suda da ispita prvostepenu presudu povodom izjavljene žalbe branioca okrivljenog, a po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP, već postupanje drugostepenog suda po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 391. stav 1. ZKP i ocenu tog suda, da su odlučne činjenice pravilno utvrđene u prvostepenoj presudi, ali da se s obzirom na takvo činjenično stanje ima pravilno primeniti krivični zakon i osloboditi okrivljenog od optužbe, jer nije dokazano da je izvršio krivično delo za koje je optužen – član 355. tačka 3. ZKP.

U obrazloženju drugostepene presude navedeno je da nije dokazano da je baš okrivljeni Z.K. izvršio krivično delo za koje je optužen iz čega proizilazi da drugostepeni sud ceni dokaze po slobodnom uverenju, nasuprot uverenju prvostepenog suda pa tako dolazi do drukčijeg zaključka u pogledu činjeničnog stanja koje je utvrđeno prvostepenom presudom. Dovodeći u pitanje utvrđenu odlučnu činjenicu istovetnosti (identiteta) okrivljenog kao izvršioca predmetnog krivičnog dela, drugostepeni sud zadire u već utvrđeno činjenično stanje, a što po oceni ovoga suda proizilazi iz datih razloga (strana 3) gde sud izdvaja samo neke od odlučnih činjenica kao pravilno i potpuno utvrđene.

Zaključivanjem drugostepenog suda da iz izvedenih dokaza ne proizilazi činjenica da je okrivljeni izvršilac krivičnog dela za koje je optužen, izmenjeno je činjenično stanje iz prvostepene presude, van glavnog pretresa na što sud nije ovlašćen odredbom člana 391. stav 1. ZKP. Predmetno vozilo oduzeto je od okrivljenog, što je nesumnjivo utvrđena činjenica i prema stanovištu drugostepenog suda (prema potvrdi o privremeno oduzetim predmetima), pa je identitet okrivljenog Z.K. kao izvršioca predmetnog krivičnog dela bilo moguće proveriti samo u kontradiktornom postupku na glavnom pretresu što drugostepeni sud nije učinio, već obrazlažući svoj pravni zaključak u smislu člana 355. tačka 3. ZKP, taj sud sam ceni odlučne činjenice nezavisno i suprotno od činjeničnog stanja iz prvostepene presude.

Stoga je drugostepeni sud preinačenjem prvostepene presude i oslobađanjem okrivljenog od optužbe, jer nije dokazano da je izvršio krivično delo za koje je optužen, povredio odredbe člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP i člana 391. stav 1. ZKP pa je Vrhovni kasacioni sud ocenio da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan i da je presudom Okružnog suda u Beogradu Kž. 3808/08 od 18. juna 2009. godine povređen zakon u korist okrivljenog Z.K, ne dirajući u ovu pravnosnažnu presudu.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116 od 22.12.2008. godine) i člana 425. stav 1. i 2. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik,

Vesna Veselinović, s.r.

Predsednik veća-sudija,

Goran Čavlina, s.r.